

Arrest

nr. 161 011 van 28 januari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 28 februari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 januari 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 maart 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. X van 26 november 2015 waarbij de partijen worden opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 24 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 juli 2014 dient de verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit in de hoedanigheid van partner in een duurzame relatie met een Belgische onderdaan.

Op 27 januari 2015 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden en tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit zijn de thans bestreden beslissingen. Zij werden aan de verzoeker gezamenlijk, onder de vorm van een bijlage 20, ter kennis gebracht op 31 januari 2015.

Op 12 mei 2015 dient de verzoeker een nieuwe aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit opnieuw in de hoedanigheid van partner in een duurzame relatie met dezelfde Belgische vrouw.

De verzoeker wordt op 17 november 2015 in het bezit is gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (F-kaart), geldig tot 13 november 2020.

2. Over de rechtspleging

De verzoeker heeft de griffie van de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), er tijdig van in kennis gesteld dat hij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen.

De procedure wordt dienvolgens verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet bestaan op het moment van het indienen van het beroep en moet tevens blijven voort bestaan tot op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het de verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

In het arrest nr. 157.153 van 26 november 2015 werd er op gewezen dat de verzoeker inmiddels een F-kaart heeft bekomen geldig tot 13 november 2020. In het licht van deze nieuwe gegevens werd de volgende vraag geopperd:

“Aangezien de verzoeker thans het met de bestreden akte geweigerde verblijfsrecht heeft bekomen, rijst de vraag naar het actueel belang bij de onderhavige vordering.

Het is dan ook aangewezen om de debatten te heropenen teneinde de partijen de mogelijkheid te bieden hieromtrent hun standpunt te doen kennen.”

Ter terechtzitting bevestigt de advocaat van de verzoeker dat deze laatste in het bezit werd gesteld van een F-kaart en stelt hij zich met betrekking tot het actueel belang naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Het blijkt en het staat dan ook buiten betwisting dat de verzoeker inmiddels in het bezit werd gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, geldig tot 13 november 2020. De verzoeker heeft thans dus een verblijfsrecht verkregen dat van dezelfde aard is als het verblijfsrecht dat met de thans bestreden beslissingen werd geweigerd. De vraag rijst dan ook welk concreet voordeel de verzoeker momenteel nog kan bekomen middels een nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

Het blijkt dan ook dat de verzoeker geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissingen (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). De verzoeker maakt op geen enkele wijze duidelijk welk zijn belang is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen (cf. RvS 30 juni 2004, nr. 133.373).

Wat de tweede bestreden beslissing betreft, dit is het bevel om het grondgebied te verlaten, merkt de Raad bijkomend op dat deze beslissing thans geen enkel gevolg meer sorteert vermits de verzoeker in het bezit is gesteld van een F-kaart, hetgeen onverenigbaar is met een bevel om het grondgebied te verlaten. Het afleveren van een dergelijke verblijfskaart houdt dan ook impliciet maar zeker de opheffing in van het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten. De rechtsgevolgen van het bevel van 27 januari 2015 zijn volledig komen te vervallen.

De loutere omstandigheid dat een administratieve rechtshandeling, die geen uitwerking meer heeft, in het rechtsverkeer aanwezig blijft aangezien ze niet uitdrukkelijk is ingetrokken of opgeheven, verantwoordt evenwel op zich niet de nietigverklaring ervan door de Raad. Decisief is immers dat de beslissing de rechtstoestand van de verzoeker nog beïnvloedt, hetgeen *in casu* niet blijkt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoeker niet heeft aangetoond dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissingen (cf. RvS 30 oktober 2000, nr. 90.617).

Ambtshalve dient derhalve te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

C. DE GROOTE